

так чи інакше вводить Україну до європейської системи креативного розвитку та ринку креативних послуг [1].

Література

1. Вахович І. Розвиток креативних індустрій: регіональний вимір : монографія / Ірина Вахович, Олена Чуль. – Луцьк: Вежа-Друк, 2016. - 288 с.
2. Економіка України в глобальному і внутрішньому вимірі: монографія/ за ред. В.Г. Федоренка, І.М. Грищенка, Т.Є. Воронкової – К.: ТОВ «ДКС центр», 2017. – 394 с. – с. 132.
3. Креативна економіка в Європі: 5 кроків для злету: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/culture/2016/03/21/209710/>

УДК 658.012.7

Борецька Н.П., д.е.н., професор, Колесник А.О., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

МЕТОДИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРЕМСТВА

Економічна безпека організації – це стан захищеності економічних інтересів від зовнішніх і внутрішніх загроз, яка характеризується набором якісних і кількісних показників.

Податкова безпека є однією із форм економічної безпеки. За аналогією, вона може бути визначена як стан захисту інтересів організації від загроз податкової сфери.

Методи податкової політики можна поділити на два рівні: стратегічні (довгострокові та широкомасштабні) і поточні (впливають на конкретні операції).

Стратегічні методи:

1. Метод заміщення податкового суб'єкта ґрунтується на використанні такої організаційно-правової форми ведення бізнесу для цілей оподаткування,

що підлягає більш сприятливому податковому режиму. Наприклад, включення в бізнес-схему «інвалідних» компаній, які мають пільги, чи підприємства, що мають достатню кількість інвалідів – дозволяє оптимізувати прямі податки.

2. Метод зміни виду діяльності податкового суб'єкта передбачає перехід на діяльність, що оподатковується в меншій мірі, ніж ті, що здійснюються.

3. Метод заміни податкової юрисдикції – це є реєстрація організації в районі, що забезпечує пільгове оподаткування за певних умов.

4. Метод використання облікової політики, яка базується на взаємозалежності податкового та бухгалтерського обліку і полягає в тому, що розмір податкової бази можна змінити, змінивши облікову політику. Таким чином, правильний вибір способу амортизації основних засобів і встановлення заниженою ставкою амортизації при обліку невеликого бізнесу-єдиного платника податку дозволяє скоротити об'єкт оподаткування при продажу основних засобів.

Діяльність, що проводиться на поточному рівні, як правило, відрізняється своєю природою, є вузько сфокусована на певному сегменті податкових відносин і не впливає на весь спектр податкових проблем:

1. Метод заміщення співвідношень. Як правило, така ж економічна мета (придбання майна, отримання доходів і т. п.) може бути досягнута декількома альтернативними шляхами. Цей метод полягає в тому, що операція з більш оподаткованої операції замінюється іншою операцією для досягнення того ж або найближчого можливого завдання, при застосуванні більш пільгового порядку оподаткування.

2. Метод розподілу співвідношень. Базується на методі заміщення, але певна частина операції замінюється, або одна господарська транзакція замінюється декількома іншими, що знижує загальну суму податкових зобов'язань.

3. Метод безпосереднього зменшення податкового об'єкту реалізується шляхом зменшення податкової бази.

4. Методом податкової делегації на підприємстві є передача об'єкта оподаткування іншому предмету підприємницької діяльності, пов'язаної з платником податку (наприклад, оренда майна).

5. Метод відстрочки сплати податків ґрунтується на використанні елементів інших методів. Його використання дозволяє перевести момент об'єкту оподаткування до наступного податкового періоду.

Великі підприємства здійснюють багато господарських операцій, тому часто доводиться робити дії, пов'язані з податковим обліком, таким чином вигідно мати спеціально організований сервіс, який буде нести відповідальність за встановлення податкової політики та її подальшої реалізації, а також оперативний податковий облік та контроль. Така послуга повинна тісно співпрацювати і відповідати службі економічної безпеки.

На середньому підприємстві достатньо мати податкового радника, а також мати податкову облікову політику з його участю, щоб довірити службу економічної безпеки, якщо вона є, або фінансовий департамент.

Для невеликого підприємства не варто розробляти масштабну податкову облікову політику, вона може виявитися економічно неефективною. У цьому випадку за податковий облік зазвичай несе відповідальність бухгалтер.

Література

1. Дюбо О.М. Податкова безпека як складова забезпечення економічної безпеки підприємств / Дюбо О.М. Комплексне забезпечення функціонування інноваційних структур та трансферу технологій. – 2015. – С. 471-284.

2. Павліченко В.М. Податкова безпека як складова економічної безпеки українських підприємств в умовах кризи. Вісник економіки транспорту і промисловості № 49, 2015.

3. Молдован О.О. Щодо першочергових заходів покращення податкового клімату в Україні: аналітична записка [Електронний ресурс] / О.О. Молдован – Режим доступу: // <http://www.niss.gov.ua/articles/1492/>

4. Цимбалюк І.О. Податкова безпека в системі фінансової безпеки держави [Текст]: колективна монографія / за заг ред. О.В. Кендюхова // Стратегічне управління національним економічним розвитком: монографія: в 2 т. - Донецьк: ДВНЗ «ДонНТ», 2013. – Т.2. – 392 с. – С. 13-23.

5. Економіка України в глобальному і внутрішньому вимірі : монографія / [В. Г. Федоренко, І. М. Грищенко, О. Ф. Новікова, О. В. Ольшанська, А. О. Мельник та ін.]; за ред. В. Г. Федоренка, І. М. Грищенко, Т. Є. Воронкової. – Київ : ТОВ «ДКС центр», 2017. – 344 с.

УДК 658.012.7

Борецька Н.П., д.е.н., професор, Лучна Н. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

СУТНІСТЬ РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ

Розвиток персоналу – це провідний засіб отримання професійної освіти, на основі якого можна буде ефективно функціонувати, а також розвинути організацію (підприємство).

Термін «розвиток персоналу» передбачає здійснення різноманітних заходів, що сприяють розвитку потенціалу працівників, їх особистому зростанню та підвищенню їх шансу на внесок у розвиток організації (підприємства).

Розвиток персоналу – це набір різних заходів, які охоплюють як етапи підготовки, так і перепідготовки, а також етапи професійного розвитку та професійного розвитку навичок людей різних вікових груп з різним досвідом. Розвитком є трансформація від одного стану якості до іншого, кращого, від старого до нового, воно передбачає навчання, яке є нетрадиційним для поточної роботи, він встановлює довгострокові цілі [1].

Відповідно до запланованого плану розвитку персоналу, організація одночасно вирішує дві основні задачі: